

Tipologia textual: es tracta d'un text narratiu amb trets descriptius. El text que tracta de la trajectòria professional de Julio Iglesias va acompanyat d'una caricatura que accentua el caràcter descriptiu.

Intenció: Tot i que és una narració descriptiva i el "jo" s'amaga darrere d'una tercera persona aparentment objectiva, la finalitat d'aquest text és mostrar/caricaturitzar la figura de Julio Iglesias.

Assumpte: Julio Iglesias

Tema: Tal i com indica el títol, es tracta d'una descripció de Julio Iglesias feta concretament des del punt de vista que apareix explicitat al subtítol de l'article: es tracta de fer veure el cantant com un exemple de triomfador basat en l'expectativa del que el públic espera.

Estructura: tripartita. Una primera part de la línia 1 a la 15 que explica els inicis de la vida professional del cantant, els seus primers anys. Una segona part de la línia 16 a la 35 que ve marcada pel canvi ocorregut en el cantant des de la marxa cap a terres americanes. I una tercera part (últim paràgraf) en què es fa una mena de conclusió del personatge que representa el cantant amb tocs irònics i subjectius.

Progressió temàtica: de tema constant. Tenim el tòpic de Julio Iglesias i totes les informacions que es van afegint.

Dixi:

- Només apareixen quan el text cita les paraules textuais que deia el cantant entre cometes. Es tracta de díctics personals de 1a persona: "m'" (l. 43), "haig" (l. 43), "sóc" (l. 44), "canto, reso" (l. 45).
- Destaca "això" de la línia 15 que fa referència a tot el que s'ha dit en les línies més amunt. Es tracta d'un díctic textual (que s'assembla molt a l'anàfora).

Mecanismes de referència

Mecanismes de referència gramaticals:

- **Anàfora:** Les anàfores més destacades són precisament aquelles que fan referència al cantant. El pronom "li" (l. 3, 13, 28, 29...), però també pronoms del CD com ara "se'l veia" (l. 4), "se'l considerava" (l. 20). I també tenim el pronom personal "ell" (l. 11) que torna a insistir en les constants referències al cantant que té aquest text, tret fonamental tractant-se d'un text que té una progressió temàtica de tema constant.
- **El·lipsi:** Hi ha moltes el·lipsis per referir-se al cantant. Per exemple: "Quan Ø va començar" (l. 1), "perquè Ø havia pujat de categoria" (l. 9-10); "i Ø se'n va anar" (l. 16-17), "Ø es fa fer la cirurgia estètica" (l. 30). La quantitat d'el·lipsis referides al cantant tenen molta importància perquè a pesar que el nomena en infinitat d'ocasions, es fa necessari ometre el seu nom per sobtar després amb un SN al qual s'hi refereix. A més, cal destacar que pràcticament tot el primer paràgraf l'al·lusió al cantant és el·líptica (necessitem del títol per saber el subjecte del qual s'està parlant).

Mecanismes de referència lèxics:

- **Repetició:** tenim la del cantant Julio Iglesias (línies 24, 36) que no és un element excessivament repetit perquè el text usa molts altres mecanismes per a referir-s'hi. Destaca el “perpètuament” de les línies 39 a 42: “perpètuament enamorat, perpètuament abandonat”, “perpètuament que torni de la seva perpètua vida” que accentua el caràcter de [salmòdia](#), tal i com són les cançons del cantant.
- **Hiperonímia:** trobem una “un 'home” (l. 46) referit al cantant.
- **Sinònims:** “Agosto Catedrales” (l. 9-10) un sinònim del nom de l'autor que es deia als inicis de la seua carrera professional.
- **Relació pragmàtica:** infinitat de sintagmes es refereixen al cantant amb un caràcter més o menys irònic. Són sintagmes que actuen com a sinònims però que van una mica més enllà perquè, entre d'altres coses, accentuen el tret irònic del text. “successor natural de Frank Sinatra” (l. 20-21), “imatge de latin lover” (l. 24-25), “emigrant triomfador” (l. 38)...